

at suspendere debatten til afstemning, og det vedtoges med 51 stemmer for, 20 imod og 22 abstentioner.

Under en række påfølgende stemmeforklaringer udtalte den østrigske repræsentant (Matsch), at komitébehandling normalt bestod af tre led - (1) generaldebat, (2) speciel debat om resolutionsudkast og (3) afstemning. Hvad der nu var sket, var dette, at komiteen i henhold til det iranske forslag var gået fra første til anden fase, og det var komiteens ret at begrænse anden fase til drøftelse af kun ét af de forelagte resolutionsforslag.

Der var intet i forretningsordenen, som udelukkede en sådan fremgangsmåde, og under disse omstændigheder var komiteen selv herre over sin procedure.

Senere under debatten talte den sovjetiske repræsentant (Tsarapkin), som hævdede det russiske synspunkt, at atomforsøgene ikke var en årsag, men en virkning. Årsagen til den nuværende situation kan findes i vestmagternes intensive militære forberedelser, som nylig har været meget aktive.

Den danske repræsentant (Hækkerup) udtalte, at han i den sovjetiske repræsentants tale havde savnet nogle ord, som kunne have fjernet spændingen og den frygt, vi nærer, idet han beklagede, at det ikke var blevet meddelt, at Sovjetunionen ikke ville udføre sprængningen. Der var nu gået fem dage, siden resolutionen forelagdes, og han stillede formelt forslag om afslutning på debatten.

Efter en fornyet proceduredebat vedtoges resolutionsforslaget med 75 stemmer for, 10 imod (øststaterne og Cuba) og 1 abstention (Mali).

Den 27. oktober kom det til behandling i plenarforsamlingen, hvor det vedtoges med 87 stemmer for, 11 imod og 1 abstention. Blandt de 11 nej-stemmer var Ydre Mongoliet.

Debatten i plenarforsamlingen var ret kortfattet. Rapportøren (Enckell, Finland) gav udtryk for, at en række delegationer havde fremhævet den humanitære side af problemet og understreget, at deres holdning var udtryk for deres modstand mod forsøgssprængninger i almindelighed.

Den russiske repræsentant kaldte bl. a. resolutionen en „propagandapil fra NATO-magterne rettet imod Sovjetunionen“.

Efter at resolutionen var vedtaget, blev den på anmodning af formanden for plenarforsamlingen (Slim) af sekretariatet tilsendt Sovjetunionens udenrigsminister.

Efter at 1. komité havde vedtaget det ovenomhandlede resolutionsforslag fortsatte debatten om de to dagsordenspunkter om kernevåbnene.

For komiteen forelå det indiske resolutionsforslag, som med indisk tilslutning var blevet ændret af Æthiopien, Ghana, Nepal, Den forenede arabiske Republik og Jugoslavien. Det gik ud på, at plenarforsamlingen skulle (1) udtrykke sin dybe bekymring og beklagelse af, at prøvesprængningerne var blevet genoptaget, (2) alvorligt tilskynde de vedkommende magter til at afstå fra yderligere forsøg med atombomber, indtil de fornødne internationalt bindende aftaler vedrørende disse sprængninger forelå eller indtil almindelig og fuldstændig afrustning; og (3) opfordre de vedkommende magter til at fremskynde deres bestræbelser for at slutte sådanne aftaler.

Den 27. oktober vedtog komiteen efter forslag af Æthiopien at udsætte den almindelige debat midlertidigt for at diskutere det reviderede indiske forslag og stemme derom.

Mundtlige ændringsforslag fra Afghanistan og Ghanas side, der tilsigtede at afsvække paragraf (1) til at være „bekymring over de forhold, som havde fået atommagterne til at genoptage prøverne“, blev nedstemt.

Et af 7 latinamerikanske lande fremsat ændringsforslag ville mellem paragraf (2) og (3) indsætte en ny paragraf, hvori der udtryktes tillid til, at de vedkommende stater så snart som muligt ville komme overens om en atomaftale med passende internationale kontrolforanstaltninger. Denne tilføjelse, der ledte tanken hen på det amerikansk-engelske udkast, blev vedtaget med 86 stemmer mod 10 og 5 abstentioner (Cuba, Frankrig, Indonesien, Irak og Jugoslavien).

Under afstemningen om de enkelte paragraffer blev der delafstemning om ordene „eller indtil almindelig og fuldstændig afrustning“ i paragraf (2). Ved afstemningen stemte 36 for, 43 imod, medens 22 undlod at stemme, og ordene udgik derefter af paragraffen. Danmark, Island, Norge og Sverige